

F. t. I. vedr. autorisation af sundhedspersoner m.v.

forstand, og er således forbeholdt læger (og tandlæger) og disses medhjælp at udføre. Eksempler på dette er omskæring af drenge og kosmetisk behandling, jf. kapitel 25 (§§ 71 og 72).

Efter stk. 3 er behandling med nåleakupunktur ikke omfattet af »operative indgreb« i stk. 2.

Der er tale om en ny bestemmelse, der medfører, at nåleakupunkturbehandling kan foretages af alle, såvel af personer med som uden autorisation, under forudsætning af, at de opfylder betingelsen i § 73 om ikke i forbindelse hermed at udsætte nogens helbred for påviselig fare. Udøvelse af nåleakupunktur er således ikke længere forbeholdt læger (og tandlæger) og disses medhjælp at udføre, men bliver nu sidestillet med andre former for alternativ behandling.

Den retlige vurdering af behandling med nåleakupunktur har hidtil været, at indgrebet blev kategoriseret som et »operativt indgreb« i lægelovens forstand. Dette er fastslået i nogle højesteretsdomme. Dette indebærer, at alene læger (og tandlæger) – og disses medhjælp – lovligt kunne udføre akupunkturbehandling.

Sundhedsstyrelsen har imidlertid i et notat af 3. januar 2000 om retlige og sundhedsfaglige problemstillinger i forbindelse med ikke-lægers brug af nåleakupunktur i behandlingsojemed tilkendegivet, at det efter styrelsens opfattelse – i lighed med de norske og svenske tiltag på området – bør overvejes at lempe adgangen for andre end læger (og tandlæger) til at benytte nåleakupunkturbehandling. Baggrunden herfor er, at risikoen ved behandling med nåleakupunktur efter styrelsens opfattelse må anses for minimal ved iagttagelse af elementære hygiejniske forholdsregler.

På den baggrund tilkendegav indenrigs- og sundhedsministeren i et svar af 15. april 2003 til Folketingets Sundhedsudvalg, at ministeriet ved først givne lejlighed agtede at stille forslag om at ændre lægelovens § 25, så nåleakupunktur ikke omfattes af begrebet »operative indgreb« i § 25, stk. 2's forstand. Dette tiltag realiseres hermed.

Kapitel 27

Kapitel 27 indeholder de straffebestemmelser, der er tilknyttet autorisationsområdet. Det gældende straffniveau er fastholdt.

Til § 75

Bestemmelsen, der er en videreførelse af lægelovens § 18 og tilsvarende bestemmelser i de andre autorisationslove, fastslår, at en autoriseret sundhedsperson, der gør sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af sin virksomhed, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4

måneder, og at statsadvokaten påtaler overtrædelse heraf.

Til § 76

Bestemmelsen er en videreførelse af § 26 i centralstyrelsesloven, idet dog frivillig fraskrivelse af autorisation nu også er omfattet af bestemmelsen. Hvis en sundhedsperson, der har mistet autorisationen helt eller delvist, fortsætter sin faglige virksomhed, kan vedkommende straffes med bøde eller fængsel i indtil 3 måneder.

Til § 77

Bestemmelsen knytter sig til den nye bestemmelse i lovforslagets § 14, hvorefter sundhedspersoner, der er fyldt 75 år, kun må udøve selvstændig faglig virksomhed, hvis vedkommende har fået tilladelse hertil fra Sundhedsstyrelsen. Overtrædelse af § 14 straffes med bøde.

Til § 78

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i de 14 autorisationslove. Personer, der uden autorisation anvender en titel, som er forbeholdt autoriserede sundhedspersoner, som f.eks. læge, tandlæge, sygeplejerske m.fl., straffes med bøde.

Til § 79

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i de autorisationslove, hvor meddelelse af autorisation indebærer et forbeholdt virksomhedsområde. Personer, der uden autorisation udøver virksomhed på et sundhedsfagligt område, der er forbeholdt autoriserede sundhedspersoner, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Til § 80

Bestemmelsen, der er ny, knytter sig til tildelingen af tilladelse til selvstændigt virke som læge, tandlæge eller kiropraktor. Den, der uberettiget giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

Til § 81

Bestemmelsen, der er en delvis videreførelse af lægelovens § 22, stk. 1, fastslår, at den, der uberettiget giver udtryk for at have tilladelse til at betegne sig som speciallæge, straffes med bøde.

Til § 82

Bestemmelsen, der er en delvis videreførelse af lægelovens § 22, stk. 1, og tilsvarende bestemmelser i de øvrige autorisationslove, fastslår, at tilsidesættelse